



Međunarodni sud za krivično  
gonjenje lica odgovornih za  
teška kršenja međunarodnog  
humanitarnog prava počinjena  
na teritoriji bivše Jugoslavije  
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T  
Datum: 25. januar 2011.  
Original: engleski

**PRED PRETRESNIM VEĆEM I**

**U sastavu:** sudija Alphons Orie, predsjedavajući  
sudija Michèle Picard  
sudija Elizabeth Gwaunza

**Sekretar:** g. John Hocking

**Odluka od:** 25. januara 2011.

**TUŽILAC**

**protiv**

**JOVICE STANIŠIĆA  
FRANKA SIMATOVIĆA**

**JAVNO**

---

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA VIDEO-KONFERENCIJSKU VEZU  
I ZAŠTITNE MERE TOKOM SVEDOČENJA SVEDOKA JF-061**

---

**Tužilaštvo**  
g. Dermot Groome

**Branioci Jovice Stanišića**  
g. Wayne Jordash  
g. Geert-Jan Alexander Knoops

**Branioci Franka Simatovića**  
g. Mihajlo Bakrač  
g. Vladimir Petrović

## I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Dana 21. maja 2007. godine tužilaštvo je podnelo poverljivi i delimično *ex parte* zahtev, kojim je zatražilo prihvatanje pismenih izjava 60 svedoka, uključujući i svedoka JF-061, na osnovu pravila 92bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).<sup>1</sup> Dana 7. oktobra 2010. godine Veće je odbilo zahtev u odnosu na svedoka JF-061 (dalje u tekstu: svedok) i zaključilo da se njegovo svedočenje može prihvatiti samo ako svedok pristupi radi unakrsnog ispitivanja.<sup>2</sup>

2. Dana 8. decembra 2010. godine tužilaštvo je podnelo Zahtev za video-konferencijsku vezu i zaštitne mere tokom svedočenja svedoka JF-061 (dalje u tekstu: Zahtev), kojim je zatražilo da se svedoku dozvoli da svedoči putem video-konferencijske veze i da mu se odobre zaštitne mere pseudonima i svedočenja na zatvorenoj sednici.<sup>3</sup> Ni Stanišićeva ni Simatovićeva odbrana nisu dostavile odgovor. Dana 13. januara 2011. godine Veće je strane u postupku neformalnim putem obavestilo o tome da je odlučilo da odobri Zahtev.

## II. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

### A. Video-konferencijska veza

3. Tužilaštvo tvrdi da svedok ne može da stupi pred Međunarodni sud da svedoči zbog zdravstvenih problema koje imaju on i njegov sin, a svedok je samohrani roditelj.<sup>4</sup> Da bi potkrepilo tu tvrdnju, tužilaštvo je priložilo potvrdu lekara u kojoj se navodi da je svedok "hroničn[i] bolesnik" i da "nije sposoban za putovanje".<sup>5</sup> Osim toga, tužilaštvo je priložilo i lekarsku potvrdu o svedokovom sinu, u kojoj se navodi da je svedok isključivo odgovoran za davanje lekova svom sinu.<sup>6</sup>

---

<sup>1</sup> Zahtev tužilaštva za prihvatanje pismenih dokaza na osnovu pravila 92bis, s poverljivim priložima od A do K i *ex parte* i poverljivim Dodatkom L, poverljivo i delimično *ex parte*, 21. maj 2007. godine.

<sup>2</sup> Odluka po zahtevima tužilaštva za prihvatanje pismenih dokaza na osnovu pravila 92bis, 7. oktobar 2010. godine (dalje u tekstu: Odluka na osnovu pravila 92bis), par. 51, 65.

<sup>3</sup> Zahtev, par. 2–3.

<sup>4</sup> Zahtev, par. 3.

<sup>5</sup> Zahtev, par. 16.

<sup>6</sup> Zahtev, par. 17.

4. Tužilaštvo je navelo da je svedočenje ovog svedoka "sastavni deo teze tužilaštva o Zvorniku"<sup>7</sup> i da bi bilo "nepravično ako bi se sada od tužilaštva zahtevalo da nastavi dokazni postupak bez [njegovog] svedočenja".<sup>8</sup> Konačno, tužilaštvo tvrdi da prava optuženih ne bi bila ugrožena ako bi se svedoku odobrilo da svedoči putem video-konferencijske veze.<sup>9</sup>

## B. Zaštitne mere

5. Tužilaštvo tvrdi da su zaštitne mere opravdane, uprkos tome što je svedok pred Međunarodnim sudom već svedočio bez zaštitnih mera i da bi bez takvih mera svedokova bezbednost i bezbednost njegove porodice bili objektivno ugroženi.<sup>10</sup> Tužilaštvo je navelo da svedok sad živi u blizini ljudi koji su bili umešani u događaje o kojima će on svedočiti i da je on u redovnom kontaktu s njima.<sup>11</sup> Kako tvrdi tužilaštvo, svedok bi se, ukoliko bi svedočio javno, izložio opasnosti od "odmazde", koja bi ugrozila i njega i njegovu porodicu.<sup>12</sup> Tužilaštvo je navelo da su svedočenje na zatvorenoj sednici i pseudonim neophodne mere za zaštitu svedokovog identiteta i lične bezbednosti.<sup>13</sup>

## III. MERODAVNO PRAVO

6. Veće podseća na pravo koje je ranije primenjivalo prilikom odobravanja svedočenja putem video-konferencijske veze, kao i prilikom odobravanja zaštitnih mera, i upućuje na njega.<sup>14</sup>

---

<sup>7</sup> Zahtev, par. 18.

<sup>8</sup> Zahtev, par. 19.

<sup>9</sup> *Ibid.*

<sup>10</sup> Zahtev, par. 9, 12.

<sup>11</sup> Zahtev, par. 13.

<sup>12</sup> Zahtev, par. 11, 14.

<sup>13</sup> Zahtev, par. 15.

<sup>14</sup> Odluka po Zahtevu tužilaštva da se svedoci saslušaju putem video-konferencijske veze, 24. februar 2010. godine, par. 7–9; Odluka u vezi sa zahtevima za zaštitne mere i obaveštenjima tužilaštva o postupanju po Odluci Pretresnog veća od 7. oktobra 2010. godine, 6. decembar 2010. godine, par. 6; T. 3690–3693.

## IV. DISKUSIJA

### A. Video-konferencijska veza

7. Pretresno veće je razmotrilo lekarske izveštaje svedokovog lekara i lekara njegovog sina, u kom su navedeni medicinski razlozi iz kojih svedok ne može da putuje.<sup>15</sup> Veće se uverilo da je svedokovo zdravstveno stanje loše, kao i da je on odgovoran za sinovljevo lečenje, te da je to dovoljan dokaz da on ne može da putuje u Hag da bi svedočio. Veće je uzelo u obzir da je svedokovo predloženo svedočenje dovoljno važno da bi tužilaštvu bila nanesena nepravda ako bi ono moralo da nastavi dokazni postupak bez njega. Osim toga, Veće je zaključilo da pravo optuženih da unakrsno ispituju svedoka ne bi bilo stvarno ugroženo i naglasilo da video-konferencijsku vezu treba posmatrati kao proširenje sudnice na mesto na kom se nalazi svedok.<sup>16</sup> Iz tih razloga, Veće zaključuje da je u interesu pravde da svedočenje ovog svedoka sasluša putem video-konferencijske veze.

### B. Zaštitne mere

8. Veće je napomenulo da, prema onom što tužilaštvo tvrdi, počiniozi zločina o kojima će svedok svedočiti žive na istom području na kom živi i svedok. Veće je uzelo u obzir mogućnost da njegovo svedočenje može provocirati osobe koje žive u blizini njegovog boravišta i da bi svedok i njegova porodica zato mogli izloženi opasnosti od odmazde. Veće upućuje na svoj raniji zaključak da je bezbednosna situacija na teritoriji Republike Srpske nestabilna, te da bi svedok i njegova porodica zbog toga mogli da se nađu u nepovoljnom položaju.<sup>17</sup> Osim toga, postoji velika opasnost da se svedokov identitet otkrije ukoliko on bude morao da svedoči bez traženih zaštitnih mera. S obzirom na sve te okolnosti, i odmeravajući opasnost koja bi svedoku i njegovoj porodici mogla pretiti posle svedočenja pred Međunarodnim sudom u odnosu na pravo optuženih na

---

<sup>15</sup> Zahtev, Dodatak B.

<sup>16</sup> Odluka po Zahtevu tužilaštva za video-konferencijsku vezu za svedočenje svedoka JF-034, 18. jun 2010. godine, par. 5.

<sup>17</sup> V. Odluka u vezi sa zahtevima za zaštitne mere i obaveštenjima tužilaštva o postupanju po Odluci Pretresnog veća od 7. oktobra 2010. godine, 7. decembar 2010. godine, par. 15.

javno suđenje, Veće odobrava zahtev za zaštitne mere svedočenja na zatvorenoj sednici i pseudonima.

## V. DISPOZITIV

9. Iz navedenih razloga, na osnovu članova 20 i 22 Statuta Međunarodnog suda i pravila 75 i 81*bis* Pravilnika, Veće

**ODOBRAVA** Zahtev tužilaštva za svedočenje putem video-konferencijske veze, i

**ODOBRAVA** zaštitne mere svedočenja na zatvorenoj sednici i pseudonima za svedoka JF-061.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna verzija na engleskom jeziku.

/potpis na originalu/  
sudija Alphons Orié,  
predsedavajući

Dana 25. januara 2011.  
U Hagu,  
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]